

[REDACTED]

10.08.1992 Uw brief van

Uw kenmerk
VIII/B3/0/92

Ons kenmerk
24.130/I/PN

Bijlagen

Betreft: Koninklijk besluit van 5 december 1991 betreffende de
legimitatiekaart van de leden van de gemeentepolitie.

[REDACTED]

Op 23 september 1992 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 10 augustus 1992 betreffende de taal die moet worden gebruikt voor het opstellen van de legimitatiekaarten van de leden van de gemeentepolitie van de zes randgemeenten die zijn opgesomd in artikel 7 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 betreffende de legimitatiekaart van de leden van de gemeentepolitie (Belgisch Staatsblad van 29 januari 1992) bepaalt wat volgt:

"Art. 5. De vermeldingen die op de legimitatiekaart voorkomen worden vermeld in de volgende talen:

- 1° in het Frans in de eentalige gemeenten van het Franse taalgebied zoals bepaald bij artikel 4 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966;
- 2° in het Nederlands in de eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied, zoals bepaald bij artikel 3, § 1 van dezelfde gecoördineerde wetten;
- 3° in het Frans en in het Nederlands, met voorrang voor de Franse tekst, voor de gemeenten met een bijzonder taalstelsel, opgesomd in het artikel 8, 5°, 7° en 9° van dezelfde gecoördineerde wetten;

- 4° in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor de Nederlandse tekst, voor de gemeenten met een bijzonder taalstelsel, opgesomd in het artikel 8, 3°, 4°, 6°, 8° en 10° van dezelfde gecoördineerde wetten;
- 5° in het Frans en het Duits, met voorrang voor de Franse tekst, voor de gemeenten met een bijzonder taalstelsel opgesomd in het artikel 8, 2° van dezelfde gecoördineerde wetten;
- 6° in het Duits en in het Frans, met voorrang voor de Duitse tekst, voor de gemeenten met een bijzonder taalstelsel opgesomd in het artikel 5 van dezelfde gecoördineerde wetten;
- 7° in het Frans en in het Nederlands of in het Nederlands en in het Frans in de gemeenten van het arrondissement Brussel-Hoofdstad, zoals bepaald bij het artikel 6 van dezelfde gecoördineerde wetten, met voorrang voor de taalrol waartoe de titularis behoort".

Zoals u aanstipt, bevat het voornoemde artikel 5 geen enkele bepaling nopens de taal waarin de vereiste vermeldingen in de zes randgemeenten moeten worden gesteld.

Naar u verder mededeelt, zijn uw diensten van mening dat de legimitatiekaarten van de leden van de gemeentepolitie in die randgemeenten in het Nederlands en in het Frans moeten gesteld worden, met voorrang voor het Nederlands en dit omwille van de volgende redenen:

- " 1) artikel 24 van de gecoördineerde wetten bepaalt dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in deze randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans moeten stellen;
- 2) in uw advies van 8 mei 1985 (waarvan afschrift als bijlage) omtrent bovenvermeld koninklijk besluit werd bepaald dat in de gemeenten met een speciale taalregeling het document naargelang van het geval in het Nederlands en in het Frans, ... moet worden gesteld, met voorrang van de taal van het taalgebied waartoe de betrokken gemeente behoort."

U voegt eraan toe dat het Nationaal Verbond van de Landelijke Politie in België meent dat dit in strijd zou zijn met de artikels 25 en 26 van de gecoördineerde wetten en dat de politiemensen in die gemeenten over twee legimitatiekaarten zouden moeten beschikken: één in het Nederlands en één in het Frans.

In het advies nr. 17.058 van 18 april 1985 (meegedeeld op 8 mei 1985) heeft de V.C.T. gewezen op het meervoudige karakter van het identificatieteken:

- 1) de kaart dient het publiek in staat te stellen een agent als politie-agent te identificeren, en is een mededeling aan het publiek;
- 2) het kenteken krijgt het karakter van een betrekking met het publiek, van zodra het t.a.v. een bepaalde particulier gebruikt wordt om zich als politie-agent te identificeren;
- 3) het kenteken heeft het karakter van een getuigschrift, uitgereikt door de plaatselijke dienst aan de betrokken agent en de uitreiking kan ook worden beschouwd als een behandeling in binnendienst.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft geoordeeld dat het karakter van "betrekking met particulieren" de overwegende factor is die de taal bepaalt waarin dat kenteken moet gesteld worden. Het is evenwel ook een mededeling aan het publiek.

De V.C.T. adviseerde derhalve als volgt.

- " 1. In de eentalige gemeenten moet het voornoemde document in de taal van die gemeenten gesteld worden.
2. In de gemeenten met een speciale taalregeling moet het document naargelang van het geval in het Nederlands en in het Frans, in het Frans en in het Nederlands, in het Duits en in het Frans, in het Frans en in het Duits gesteld worden, met voorrang voor de taal van het taalgebied waartoe de betrokken gemeente behoort.
3. In Brussel-Hoofdstad dient het in het Nederlands en in het Frans gesteld met voorrang voor de taal van de houder.
4. In de gevallen 2 en 3 moeten dezelfde gegevens op dezelfde wijze in beide talen weergegeven worden (lettertype enz...)
5. Het document dient aldus opgesteld te worden dat het een onmiddellijke en volledige identificatie van de houder door de particulier mogelijk maakt."

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 strookt met het advies van de V.C.T.

Wat eraan echter ontbreekt, is een bepaling m.b.t. de randgemeenten.

Die gemeenten worden beschouwd als gemeenten met een specifieke regeling, naar luid van artikel 7 van de gecoördineerde taalwetten. Zij maken deel uit van het arrondissement Halle-Vilvoorde en, bijgevolg, van het Nederlandse taalgebied (art. 3).

Uit de toepassing van punt 2 van het advies nr. 17.058 van de V.C.T. volgt dat de legimitatiekaart, in die gemeenten, in het Nederlands en in het Frans moet worden gesteld, met voorrang aan het Nederlands.

